

PUNT DIVERS

[« Enrere](#)[ENVIAR UN COMENTARI](#)**FEDERICO VÁZQUEZ OSUNA** HISTORIADOR I AUTOR DEL LLIBRE «LA JUSTÍCIA DURANT LA GUERRA CIVIL»

«Els jutges pateixen corporativisme»

8/05/09 02:00 - [MAYTE PIULACHS](#)

Detractor de les idealitzacions, Vázquez confessa que el seu llibre li ha ferit l'ànima perquè trenca molts mites de la Segona República. Recorda sense embuts que a l'exili va haver-hi persones que vivien molt bé i d'altres, en la misèria, com la dona del president Companys

En aquest segon llibre despulla la professionalitat però també les misèries de jutges i fiscals des de la monarquia a la postguerra. Com ho ha encaixat la judicatura?

Foto: ANDREU PUIG

Notícies relacionades

[Canal: Entrevistes](#)

–«No sé si la judicatura com a tal s'ha llegit el meu llibre. El que sí ha demostrat aquesta investigació és que hi ha moltes continuïtats històriques. Quan es proclama la república, aquesta assumeix molts dels funcionaris que eren amb la monarquia; d'aquests treballadors molts hi estan durant la Guerra Civil i quan el franquisme conquereix Barcelona, la majoria seran funcionaris del règim franquista. He estat a punt de no fer aquest llibre perquè em feia mal emocionalment i ideològicament, perquè aquest llibre trenca moltes idealitzacions que tenia tant de la Segona República com de la guerra. A la república tot no va ser perfecte, i la barbàrie va arribar amb el franquisme. Les idealitzacions només serveixen perquè els que van viure bé, continuïn vivint bé.»

–Al seu primer llibre, *La rebel·lió dels tribunals, ja descobria que jutges i fiscals es mantien en els diferents governs i provenien de nissagues de poder. Actualment es mantenen?*

–«Actualment, la magistratura de la democràcia és molt diferent a la de llavors. Hi han entrat nous cognoms. El que sí és cert és que en l'etapa contemporània, la magistratura arrossega uns mateixos mals. La magistratura pateix un gran corporativisme que és molt negatiu i s'oposa frontalment a qualsevol reforma si aquesta va contra els interessos del grup.»

–El fil conductor del llibre és el Tribunal de Cassació de Catalunya i la tasca del seu primer president.

–«En Santiago Gubern és un jurista de gran talla. Arriba a la presidència del Tribunal de Cassació perquè ell ho vol, no perquè ho necessiti, ja que té un dels despatxos d'advocats més importants de Barcelona, a banda d'un bon patrimoni. Quan el president Companys li proposa el càrrec, Gubern creu en el tribunal i creu en un servei a Catalunya. En aquella època el president Gubern tenia categoria de president del Tribunal Suprem. Actualment, a Catalunya només hi ha una persona, i només durant el seu mandat, de magistrat del Suprem, que és la presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Maria Eugènia Alegret. Llavors hi havia dotze magistrats amb categoria del Suprem i un, en Gubern, de president de sala. El Tribunal de Cassació existeix gràcies a l'Estatut i a una llei aprovada pel Parlament, sense subjectar-se a una llei de l'Estat. A nivell de justícia, la Segona República no ha estat mai igualada. Ni a l'actual Estatut.

Explica-li ara, al cos judicial, que serà transferit a la Generalitat de Catalunya i que el president i la consellera de Justícia els nomenarà o els cessarà. Això és el que es va fer des de finals del 1933 al 1939. Ara, va ser un joc molt astut per part de l'Estat: va donar a Catalunya la judicatura, però es va quedar la fiscalia, per controlar-los. Va donar-los el notariat, però es quedava els registradors que supervisaven tota mena d'escriptures. Va ser un acord vigilat. La judicatura no va perdonar mai aquest model. Els catalans van fer una llei en què deia: si tu no tens mèrits, no pujaràs de categoria. A més, el Tribunal de Cassació és l'únic tribunal que té el català com a llengua oficial.»

–El seu llibre, en part, desmitifica que a Catalunya no hi hagi vocació per a la judicatura.

–«Sí. En aquest segon llibre he investigat com és la magistratura catalana que no pertany a la carrera judicial, especialment la del

Tribunal de Cassació. Molts d'ells van ser magistrats de carrera i franquistes als quals ningú no es va atrevir a arraconar. Però al Tribunal de Cassació també hi havia bons juristes catalans, com Santiago Gubern, Joan Martí Miralles, Francesc Pujol, Eduard Micó, que alhora eren bons advocats. En aquella època, de primacia econòmica de Catalunya, si a un català li deien 'exerciràs a Catalunya i al màxim òrgan tribunal català', s'hi apuntaven. El problema, però, és que com que el català no s'implicarà més en la justícia, durant l'etapa contemporània haurà de patir aquest funcionariat que prové de l'Estat dels Borbons.»

Funcionari del Departament de Justícia i doctor en història contemporània per la UB, Federico Vázquez presenta una exhaustiva i crítica investigació del món judicial.

Darrera actualització (Divendres, 8 de maig del 2009 04:00)

Publicat a

- [El Punt Barcelona](#) 08-05-2009 Pàgina 16
- [El Punt Barcelonès Nord](#) 08-05-2009 Pàgina 16
- [El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre](#) 08-05-2009 Pàgina 16
- [El Punt Comarques Gironines](#) 08-05-2009 Pàgina 16
- [El Punt Maresme](#) 08-05-2009 Pàgina 16
- [El Punt Penedès](#) 08-05-2009 Pàgina 16
- [El Punt Vallès](#) 08-05-2009 Pàgina 16

DESAR AQUESTA PÀGINA A:

